

KAJ JE KAJ

zbirka dječjih
kajkavskih pjesama

KAJ JE KAJ

zbirka dječjih
kajkavskih pjesama

Biblioteka "Pod škrlakom"
Knjiga 1

Naslov
KAJ JE KAJ
zbirka dječjih kajkavskih pjesama

Autori
Učenici OŠ i SŠ Ludbreg

Nakladnik
Gradska knjižnica i čitaonica
"Mladen Kerstner" Ludbreg

Lektura
Lidija Novosel, prof.

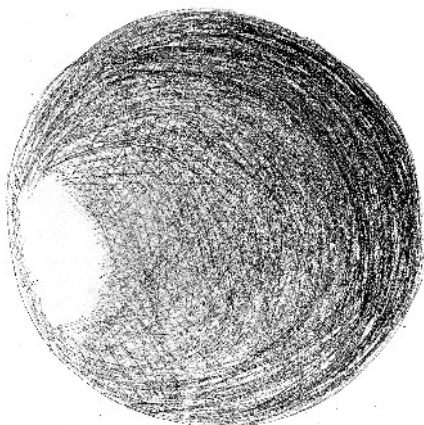
Tiskano uz potporu Grada Ludbrega

CIP zapis je dostupan u računalnome katalogu
Nacionalne i sveučilišne knjižnice u Zagrebu
pod brojem 000966612.

ISBN 978-953-8190-00-1

KAJ JE KAJ

zbirka dječjih
kajkavskih pjesama

Ludbreg, srpanj 2017.

MLADI KREATIVNI NASLJEDOVATELJI KERSTNEROVA DJELA

Već niz godina Gradska knjižnica i čitaonica "Mladen Kerstner" Ludbreg početkom srpnja obilježava obljetnicu rođenja Ludbrežanina Mladena Kerstnera, novinara, pisca, redatelja i velikog afirmatora kajkavštine. Od 2016. se godine ovo obilježavanje pretvorilo u *Kešnerijadu*, manifestaciju kajkavskih dana u sklopu koje se, inspirirano Kerstnerovim djelom, osmišljava niz kulturnih događanja i sadržaja, a potiče se i stvaralaštvo u različitim izričajima: od literarnog i dramskog do likovne umjetnosti i kiparstva. Tako je nastala i ideja o pokretanju Natječaja za dječje literarno kajkavsko stvaralaštvo "Kaj je kaj", kojim bi se ohrabrilo učenike ludbreške osnovne i srednje škole da nastave Kerstnerovim tragom njegovanja svojega dijalekta tj. svojega jezičnog blaga.

U ovom su zborniku objavljeni dječji literarni radovi kao rezultat Natječaja u 2016. i 2017. godini. Može se reći da je Natječajem u potpunosti ostvarena namjera pokretača: potaknuti mlade ljude da se kreativno izraze sebi toliko bliskim i prisnim jezikom. Hvalevrijedno je i nastojanje njihovih učiteljica koje su im dale impuls da se iskažu i pokažu, da uđu u prostor stvaralačke slobode i da tako razviju vjeru u svoje mogućnosti, sposobnosti i umijeća. U današnjem školskom sustavu koji počesto svodi učenje na reproduciranje niza činjenica i podataka, a učenike na prosjek i broj, i gdje samo moraš, kako lucidno zaključuje jedna od mladih autorica zbornika, "se to znati i vučiti se, nigdar ne smeš stati", ovakvi su iskoraci nužni u razvoju mladog ljubitelja kulture, poštovatelja umjetnosti

riječi i osviještenog čovjeka koji drži do svog identiteta i nasljeđa.

Sve su to autori pjesama u ovome zborniku pokazali i dokazali: kao prvo, da ne odbacuju i ne zanemaruju svoju kajkavštinu odbacujući tako i sebe same, jer "po jeziku smo to što jesmo", a ne nešto drugo, lažno. Pokazali su da je svojim dijalektom moguće iskazati svu dubinu i raspon svoje osobnosti. Dokazali su "kaj je kaj", kojom se snagom i lepezom osjećaja moguće njime izraziti: *kaj je zavičaj, dom, toplo utočište, refleksija unutrašnjeg svijeta - odnosno, riječima mladih autora, kaj je srcem za zavičaj, moj Ludbreg, moja srebrna cesta, proleče, ples vetra, glas mame, dedeka, čovječja snoga, ogenj v srcu, lubaf, cukor i sol, soza i osmeh, mok, krik čkomine, molitva*. Pokazali su, konačno, da su kreativni nasljedovatelji Kerstnerova djela.

Možemo samo poželjeti da se *Kešnerijada* i mladenačko stvaralaštvo nastave i dalje, da se zbornik nastavi objavljivati i da se u Natječaj uključe i učenici ostalih škola ludbreškog kraja.

Lidija Novosel, prof.

ANĐEL ČUVAR

Saki čovek ima anđela čuvara.
On ga čuva, štiti i pozi,
joko ga voli, a negda i mazi.
On je ovdje negdi, se posod!
V boji neba, prekrasnog cveta ili lista.
V osmehu i čistu srcu prijatelja bliska.

*Dejana Ročkar, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

BAŠ SAKOG DANA

Navek sakog dana,
budim se v jutro rano,
v mislima te premečem,
z glave te van vlečem.

Al zabiti nebrem te oči,
kaj ih vezda senjam v noči.
Kak jogenj koji veter gasi
lepi su te tvoji lasi.

Kak cvrček kaj popeva v travi,
tvoj glas mi odzvanja v glavi.
Dok cvrček postaje tiši,
v te travi se mi na tebe diši.

Andreja Mesar, 5. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

CUKOR I SOL

V mojem životu cukor je
nežni pogled i dodir roke.

Dok prijatelj se šoli
i dok smo jen i drugi mali.

Cukor so mamini vroči kušleci
i droge domače reči kaj zvonijo saki den.

V mojem životu sol mi
nosi velku bol.

Dok se posvodim s prijateljem
ili potočem s neprijateljem,
jer svođa, ak pregruntam, nema nikakvog smisla.

To su, višepot, samo glupa dečja pisma.

Drugi den, pok, smo ekipa!

*Dora Međimurec, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

CUKOR I SOL

Meni je cukor nekaj jako slatko,
na primer kak prijatelj Matko.

On je fini cukor meni,
čak i v dilemi.

Z njim dok se posvadim,
život si zgamim.

No sejedno
cukor je on, slatki kak bombon.
Joko ga imam rada,
bole neg moja kolegica Nada.

Neprijatelj, zločesti, meni je sol,
negda mi donese, samo, srditost i bol.

Srdi me saki dan
i namerno mi strga brelu.

Neprijatelje ne smemo meti,
sakog od njih moramo radi nečega dobrog šteti!

*Marta Ivanuša, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

CUKOR V MOJEM ŽIVOTU

V mojem životu, na sreču,
ima joko pono cukora, a malo soli.

Rođenje sestre bilo je
slično najfinešem kolačeku.

Petice koje skupljam
slatke su kak bombonček.

Proslava mojeg desetog rođendana
veselila me kak i najmenši poklonček.

No, da bi vam rekla kolko slatkog
mi znoči moja familija,
ne bi mi bil dosta
ni sev cukor celoga sveta!

*Katja Balažinec, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

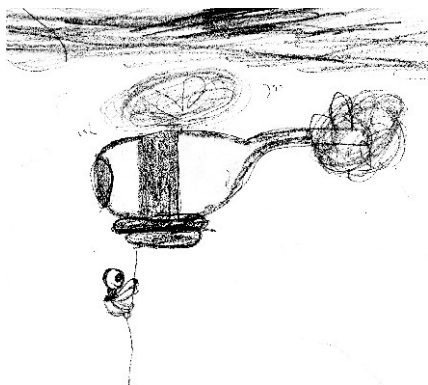
ČOVEČJA SNOGA

Snoga je v sakome od nos.
Dok nam je težko v životu
ona se skriva negdi v nami
i zranja noglo kak duga na nebo.

Snoga je v samopouzdanju.
Dok smo srameči ona čuči,
negdi, v našim srcima
i v lošim trenutkima.

Snoga nas dopela do cilja.
Pomože nam da uspemo,
da krenemo hrabro v život,
da živimo se odsenjane sne.

Mirna Kosec, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladič, prof.

FLETNO V ŠKOLU!

Zvrrr, zvrrr, ruži stora vekerica!
Zakesnila bom v školu!
Jo se sprovlam,
no, skužim, gumicu i bilježnicu nemam.
V dučan fletno bežim,
ali pozim da me ne sploši sosedov pes
koji stolno nome hrči.
Dobežim dimo i, nabrzoka, prirodu si ponavljam.
Onda skužim da zadaću nemam,
a zakaj se onda tak fletno sprovlam?
V školu sam zakesnila točno tri školska sata.
Joj, meni, dok to čuje tata.
Zakaj nesem raneše vuru navinula?
Dok dojdem dimo mama mi bude, zasigurno, vuha
zavinula!

*Marta Ivanuša, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

JODLER

Na vrhu brega popevlje jodler.
Se odzvanja, si su v strahu.
Maček je iza metle,
pes beži po dvorištu,
konji skačeju,
a čuče i čučeki popevljeju s jodlerom.

Ljudima to na živce ide,
poslali su jodleru peticiju!

Ve je se bilo tiho,
jedino su, v rano jutro, čuče i čučeki
i dale popevali.

Marija Kokolek, 5. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

KO TI TO MORE PLATITI?

Sonce pomali greje.
Sedim na črešnji
i polefko ih zoblem.
Baka ide v gredice,
a ja šmugnem za njom.
Gredica je puna jagodi.
Ko bo ih više pojel?
Brat ili jo?
Škola je pri kroju,
a knjige so v ormoru.
Ko ti to more platiti?
Nišče!

*Matija Kos, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

MOJ DEDEK

Moj dedek je bil mršav zvana,
a znutra neje mel mana.
Z menom je cvetje bral, sosedu kruške kral,
žvakače mi kupoval i skrivače se igral.

Njegov zagrljaj bil je milina,
osmeh vrlina, a ljubav dubina.

Zagrljaj i osmeh otišli su z njim.
Ljubav prema njemu je ostala,
a ja sam pona osečaja postala.

Više niko neče z menom cvetje brati,
sosedu kruške krasti i žvakače mi kopovati.

Mislim na njega saku večer.
Setim se njegovog toplog zagrljaja,
ljubavi i sega lepog kaj mi mi je v srce usadil.
Pomolim se Božeku, saku večer, za svojega dedeka.

Znom da me z neba gleda
i mojemu se životu veseli!

*Marija Havaić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

MOJ LUDBREG

Od navek v Ludbregu je lepo!
Zlatno sonce blešči
i v Center Sveta gleda,
ljude veseli.

Od navek v Ludbregu je lepo!
Žibeki po nebu letiju.
Mužikaši pesme popevaju i sviraju,
a mi deca se lepo igramo.

Ludbreg moj, baš si lepi!
Vu tebi vredni ljudi živeju
i sa bogatstva sveta imaju.

Stela Virag, 5. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

MOJA SREBRNA CESTA

Moja cesta pona je ljudi
koji negda znoju biti, joko, hudi.
V inat njim odlučno po njoj tacam
prepuna snage, životnom cestom gacam.

Negda je moj život joko tmuren,
a onda, pak, vesel i buren.
Saki den njoj se veselim,
jurim i navek samo, nopri, se žurim.

Prebežala bom dugu
i hitila s pleč so svoju tugu!

Marija Havaić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.

Pohvala 2016. godine

NIKO NIJE TEBI RAVEN

Bilo v razredu, dvorištu ili parku,
skupa smo.

Dok me niko ne želi v društvu,
Ti si tu.

Nasmijovaš me, fališ me, tešiš,
navek si tu.

Ti si dokaz da za prijateljstvo
ne treba izgled jer te ne vidim,
ne trebaju reči jer te ne čujem.

Bitno je da te osetim.

Moram ti Božek dragi reči
da prijatelja kak ti nigdar nem našla.

Niko nije tebi raven!

*Franka Jerbić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

OČEM

Očem da ima negdi neko
ko ima srce veliko
kak jama gliboko
i planina visoko.

Očem da razme probleme
z kojima navek ideju dileme.
Koji nemaju vreme
i zapadnu navek, baš, mene.

Očem da veli dve reči male,
a pak tak posebne.
Da svojim kušlecem potvrdi
i veli: Volim te!

*Marija Havaić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

OČEM DA JE SE KAK NEGDA PRE

Cajnger vure bešumno škliže
potiho, polefko drugi dotikavle
kak roke moje majke v molitvi,
kak nežne reči v prepovedanju priče.

Vu meni vulkan besni,
zahuktava se, fijoče, vri.
Besna magma preti da zide
i se okoli sebe vručinom zameče.

Zabadaf ti, majko, molitve se
njega više nega!
Zabadaf sklopaš trudne roke,
nebo se vrnol, kaj ne?

Morti negdi i on istom merom pati?
Morti se i njegovo srce para?
Morti i on sakim denom
za svojim sinom zgora?

Cajnger vure nečujno škliže
potiho, polefko drugi dotikavle.
Očem ga vrnuti letima nazoj,
očem da je se kak negda pre!

*Adrian Detelj, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

Pohvala 2016. godine

OD ZEMLE DO NEBA LUK

Ah, kaj da vam povem?
Moja mati zno me nasmejati,
no i japi je ne težko.
Sam veli jeno reč i mej se smeje,
pak se moje vusnice otpreju
tak kaj me v srcu greje.
Onda zide nekakvi smešni zvuk.
Kaj je to?
Veliju mi da je to, moj detinji,
od zemle do neba luk!

Franka Jerbić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.

OGENJ V SRCU

Misli so mi odišle predalko,
opteretila sem ih joko.
V glovi mi šumi
ko da dežđ curi.
Kap po kap, vudira me po srcu,
a unda pljusak!
V srcu so mojem zaprte
i nadu nigdar zišle vun.
Žariju i pečeju kak žerjavke
na goli šaki.
Gliboko sem ih zakopala
se dok se ogenj ne rasplamsa,
ne plane, zgori i se postane pepel.

*Franka Jerbić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

PES I MAČEK

Na jenoj livadi
sediju oni.
Pesek blede
i maček črni.

Skočeju sim-tam
kaj mali zajci.

Pes pita mačka:
Ideš z menom kaj nem sam?
A maca ga žvajzne
po kajkavski.

Julia Zmišlja, 5. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

3. nagrada 2016.

STRELA Z VEDRA NEBA

Zna mi se dogoditi
da me nekaj strefi.
Da me pukne v glovu
kak strela z vedra neba.
Setim se onih dneva
dok sem bila joko mala
kak so me si voleli,
z menom se igrali,
se mi kupili
i nesu se na me deračili.
No onda me pak znova strefi
i vrne v stvarno življenje
de se moram po cele done vučiti,
ne klofrati, neg stiha biti,
kulture se držati
i najviše mamu poslušati!

Franka Jerbić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.

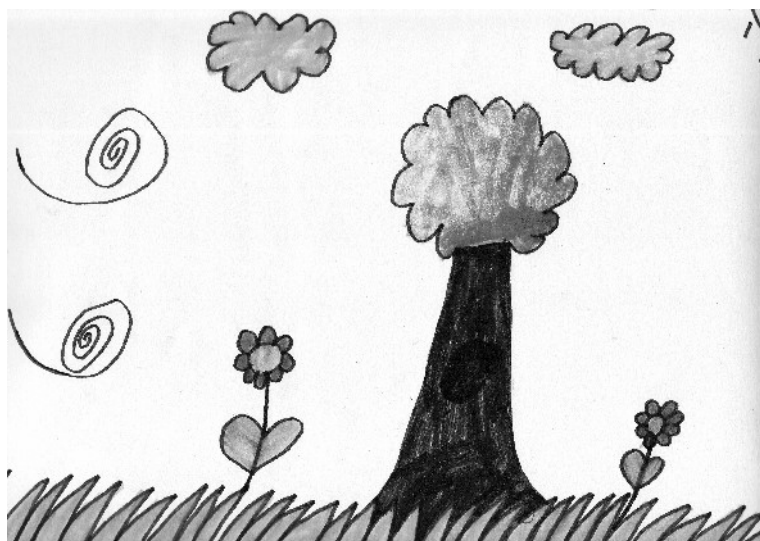
1. nagrada 2016. godine

ŠAŠAVA PESMICA

Ftiček na grani sedi
i tožno me gleda.
Žalosnu pesmicu popeva,
zgubila se njegova djeva.

Sončece se skrilo iza brega,
kmica se spustila z njega.
Idem nutri, baš me strah.
Za večerju jel bum grah.

Simeron Jagić, 5. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

ŠTELA BI

Štela bi leteti kak lastavica,
a nikak nemrem.

Ako več to nemrem,
nemrem ni mami pomoči,
a štela bi.

Štela bi biti moja sestra,
pametnejša, al pok nemrem.

Štela bi jo i sto let živeti,
a morti i bom.

Nigdar se ne zna.

Kak bilo da bilo,
se bo ostalo na te dve reči:
„Štela bi!“

*Franka Jerbić, 7. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

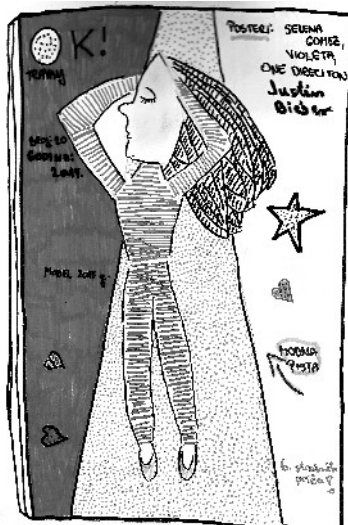
TVOJI LASI

Dogi su kak pondelek,
žuti su kak kuruza,
nakovršeni kak rezanci
koje baka dela.

Gledim ih i mislim si...
kak bi bilo da te zaskubem
kad te već kušnuti nebrem.

Noa Repić, 5. razred
Voditeljica: *Nataša Sedlar, prof.*

Pohvala 2016. godine

VOLIM PROLEČE

Proleče svojim penzlinom farba drevje.

Črešnja je več hitila na se kiklo.

V gredicama se je posejano,
a zeleni tepih rasprestrel se posod.

V ponedlek sem z japom sadil
krompera i graha, samo motikam,
se bo čista ekološka proizvodnja.
Ščera so nam, proklete, kokoši se razbrcale.

Lepše mi je koli doma delati, biti na čistom zroku,
neg se vučiti i iti v školu. Ja sem srečen.
Ne znam zakaj je mama stolno srdita,
kaj una ne voli proleče?

*Matija Kos, 5. razred
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

2. nagrada 2016. godine

JA I TESLA NIKOLA

Dok se vučim zokone prirode,
teška mi je fizika,
a kak i ne bi,
pok nesam ja Tesla Nikola!

Dok pokušavam razmeti
o čemu govori geometrija,
nikak da povežem,
pok nesam ja Pitagora!

Gledeči v kom smeru ide
kemiska reakcija,
nikak da ju primem,
pok nesam ja Curie Maria!

Reči mi nekaj bole ideju,
ali teška je gramatika,
nemrem ju dokučiti,
pak nesam ja Krleža!

A kaj z svoji četrnajst let
morem šteti i znati?!
Morti se dogodi čudo,
pak postanemo pajdaši,
ja i Tesla Nikola!

*Luka Kefelja, 2. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

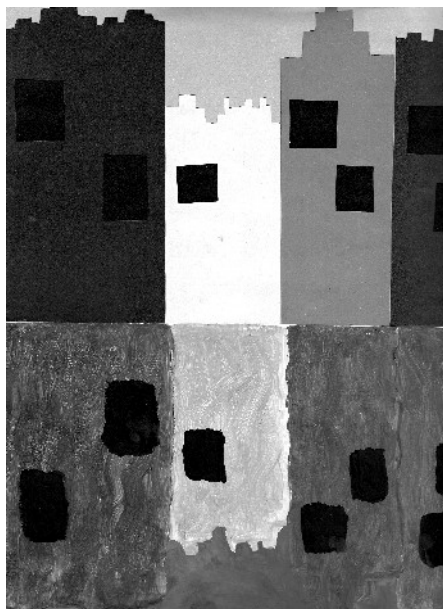
Pohvala 2016. godine

LISTOPAD

Lena jesen luče čez obločec stare hiže
I mladi vrbi vu vrtu čipkasti šlajer slaže.
Sivi oblaki se španciraju po nebeskim štengama
Topli vetrek igra se z duhom uspomena.
Ovo jutro je čudaj zdeneše nego ščera.
Pomali se vleče megla kak bela kiklja.
A ja samo mislim o noči, pospanoj, letnoj.
Da bar vrne pesmu z tvojih vusnica.

*Bruno Pilošta 3. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

LUDBREŠKI NOKTURNO

Hoda, klopoče, senja...
Vulica je doga
po kmici.

Na betonski pot trepeče
luč z neba.
Budni cvrček
zlotnim zvezdama
cvrči.

V kmičnom poplunu
se hižice merno spiju.
Koji pes oda življenje
storoga dvorišča.
Hrastu pospano veter šepče
fmoren je zvuk listja.

Sam huče sova jena.
Polek pruge velki roste drač.
V črnem svetli lopma bela,
negdi v daljini
plač.

Noč živi, noč je doga,
nigdar našla ne svoj kraj.
I dok zaspi, una bdi,
senku nočne duše prati pred prag.

2016.

Hoda, klopoče, senja...
Kmica doga
mesečinom pokrila Grad.

*Tonka Jerbić, 3. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

3. nagrada 2016. godine

LJUBAVNA STRAST

Vzvišena je to ljubav moja
kaj v nebo vine i slabiče.
Čujem srce kak na glos viče:
v zaborav ne dajte kipce spokoja!

Vusnice zadrhtiju na tvoj spomen,
lice počrleni radi tvojega pogleda,
oči se bleščiju kak zloto meda,
a telo mi postaja kušleca znamen.

Roko mi primi v zodnjemu časo
i ne daj da ljubav napusti mi dušo,
da se zgubim v stranjskomo glosu.

Gda zmisliš se naši davni dani
i uspomene ti se klekneju pred oči,
znaš boš da ljubavni pun si rani.

*Emilly Zember, 1. e, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

NAŠ KRUHEK SVAGDAŠNJI

Kruhek naš drogi,
kak lepo dišiš,
saki nas den
sponova sladiš.

Sakakve fele te ima,
saka te duša štima.
Važno je da si friški, mefki
i bar kilo žmefki.

Fala ti Božek
za kruhek beli
jer bez njega život
ne bi imeli!

*Veronika Huzjak, 1. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

PEPEL LJUBAVI

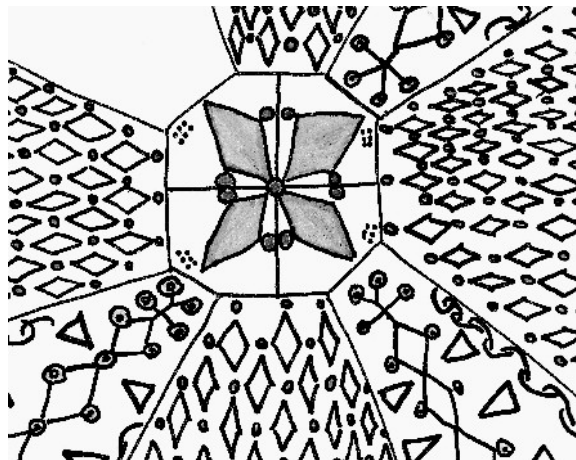
Vručina, vručina je oj kak v peklu.
Iščem izlaz,
iščem tvoj glas
da me pelja v obečani raj.

Veliš da se je čarolija zgubila,
sa je naša sreča več zgorela,
bu ju vužgal nešče bolši,
bu me zdigel nešče stranjski.

A ja još zbiram tvoj glas
v pepelu naše ljubavi.

*Romana Horvat, 2. c, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Jasminka Vugrinec, prof.*

Pohvala 2016. godine

PROLEČE

V proleče
veselje se budi
i kuliko mu god sonce da,
živo staje.

Čmelice zujiju,
ftičice popevljeju,
a pesi lajeju.
Cvetje diši... diši...

Drevlje draga rosno trovo,
dišeče jutro otpira zosone,
težoki si ruliju oči
i čuje se smeh... smeh.

Kak da je slavni slikar narisal
proleče v mojemu seli.
Tuliko jednostavno.
Tuliko lepo.
Tuliko svoje.

Tak si želim da bi proleče bilo zanaveke,
da dež nigdar nej curel,
da se nej plakal po mojemu kraju
i zmrnil to forbo na kistu v njegovi roki.

Al, pok, da sonce zanaveke seje,
što bi nam pokazal njegovu lepoto?
Se bi nam bilo isto,
čudaj menje svoje,
čudaj menje naše.

*Draženka Detelj, 3. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

VEČER VU VRTU

Dreva debeloga hloda hičeju
pred moje korake.

Zlotna žitna pola rasprestrla so se po zemli
i nema ih kraja.
Njiše me zipka od črleni maki.

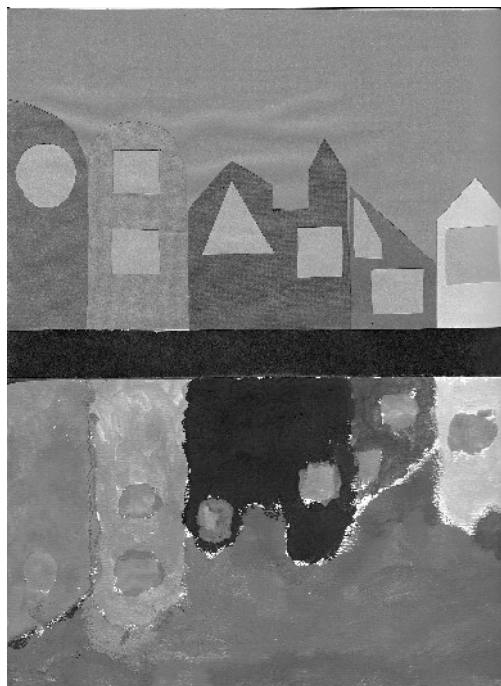
Suncokreti obračaju glave k soncu,
pratiju moje čežnje.

Razmišlam kak je život lepi.
Lepi...
Kak bi život mogel biti lepi.

Čez velke rožičnjake dosmicala se kmica
i podragala mi lice kak krilo leptira.
Se brige bile so tu.

*Vjekoslava Petrić, 1. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

2. nagrada 2016. godine

VOLIŠ JIH PREVEČ

Poslušaj, pucka, kaj ti postiha šepče
osamljena vulica v težku večer.

Ne boli smrt.
Boli uno kaj ide posle.
Boli praznina koja neče biti spunjena.
Boli nemoč da još nekaj za njega napraviš.

Boli čkomina.
Ne boli se uno kaj je bilo,
nego se kaj neje bilo.
Boliju reči koje neste rekli,
a meli ste čas.

Dok nešče hmerne
po čkomini tečeju soze,
ne po licu.
Na pitanje ali je vredilo se cediju,
na pozabljeno „fala“
za, morti, najlepši del tebe –
uno nekaj kaj ste skupa meli.
Na to prazno nikaj
kaj navíše boli
tečeju.
Uspomene točeju.

A voliš jih preveč.

*Monika Benčić, 2. c, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Jasminka Vugrinec, prof.*

1. nagrada 2016. godine

ZAKAJ

Saki dan
vidiš
čuješ
osečaš
ali... reagiraš?

Ne. Zakaj?

Zakaj, zakaj?
Pa je, zakaj?

Zato kaj... Ne znam.

Ak ne znaš, unda idem!

Idi! Jer to je i najležeše – oditi...
Kak ne znaš da ima neko;
neko ko nema, a pak ima!?
A on koji ima, eto, baš on nema.
De mi to živemo?
Sako v svoji tuđini.
Sako za sebe
i sako som.

A zakaj?

Zakaj?! Pa zoto kaj nam je tak On odredil.

Koji On?
Pak Penez! Naš jedini i najbolšeši prijatel. Sused, čak i brat.
On koji nam v žilami teče
i ne da nam da somi dišemo.

Pak, neje tak, naj biti takšni...

Kak nem? Pa kaj ne vidiš?
Jeden po jeden, si idete za njim.
Još malo i ničega ne bo.

Čuj ga! Nigdar ni tak bilo da ni nekak bilo.
Ni vezda ne bo da nam nekak ne bo.
Kajti; kak bi bilo da ne bi nekak bilo?

Pusti ve Krležu kaj ne bo i on...
Ne razmeš, ne razmeš.
Bode, bode, al kaj mora da bode baš tak?

A kak? Pa dobro nam je!
Neje! Kak ne razmeš da neje dobro?!
Skrenuli smo i nebremo se vrnuti više!
Ono kak nam bo, ne bo nam dobro!

O čem ti to? No se smeri! Naj biti nadobudan!
Imaš se kaj očes...

Ali...nemam. Nemaš ni ti. Niti bomo igdar meli.
Ono kaj smo meli, nemamo više, dali smo se
i ve smo ostali somi s Penezom.
Nigdar ne bo kak bi biti trebalo.

*Viktorija Hadari, 2. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

Pohvala 2016. godine

APATIJA

Saki dan v jutro budiju nas
ftiči svojom lepom popevkom.
Sončece od jutra miluje celo selo.
Cvetje diši, a čmelice so vredne kak male mravlice.
Zideš vun, a nežni vetrek te rashladi sred polneva.
Večeri su v Apatiji najlepše.
Nebo zgledi kak da je neko zlejal farbe med oblaki.
Zvezde svetliju skup z mesecom, kesnima, pota.
Kresnice letiju zrokom, pesji lavež se čuje se redejše.
Ftičeki ftihneju i ideju na počinek, cela priroda i si ljudi.
Meni je v mojemu selu prekrasno!
Nigdar ne bi štela diti, al sam Bog zna kam bo me veter
spuhnul.

*Dora Medimurec, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

BETEŽNO VREME

Da ne poverujete,
al denes je i vreme betežno.
Sonce, dežđ, zdeni veter, mraz...
Menja maske kak i čovek!
Ni somo ne zna kaj oče.
Treba podhitno ozdraveti!
Ja sem još v zimskom kaputu.
Vrt je pospani, a gorice još mučiju.
Jedino se moja črešnja rumeni pa črleni,
poca od lepote i zdravlja.
Baš jo briga kaj puše veter, curi dešč,
gdo je betežen, a ko zdrav ko dren.
Ona se i dale črleni, a vreme bo, sigurno, ozdravelo!

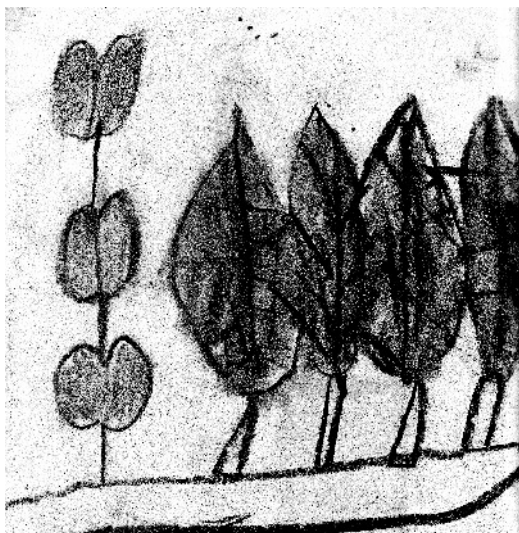
*Matija Kos, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

DEŽĐ

Dežđ curi po cele dane...
Namočil je zemlu, cvetje, listje i grane.
Opral je tef lepi svet zeleni,
radi dežđda je otpal, i koji, plodek maleni.
Veter se denes slabejše čuje,
a dežđdek i dale po nami pljuje.
Nema veze, nek curi.
Se od dežđda zraste,
v noći dok čovek, slatko, spi!

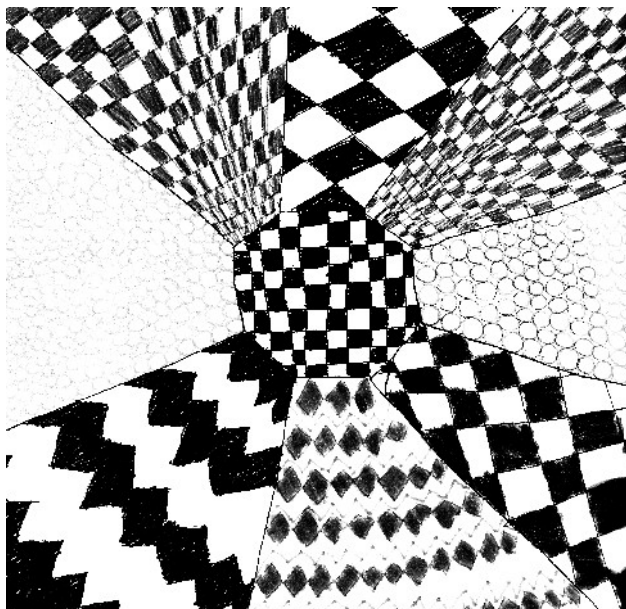
*Marta Ivanuša, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

DUGA

Duga je velki tobogan
koji se proteže od neba do zemle.
Duga je velki most koji nema kraja.
Deca se veseliju i v mislima
spuščaju toboganom i bežiju mostom...
Dok dešč prestane, sonce se bole pregreje, ona nestane.
Nova dečja igra, v trenu, započne!

*Petar Hladnić, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

HRVATSKA

Ak očete nekoju zemlju posetiti
Hrvatska je za to najljepša, očem ju predstaviti.
V Hrvatskoj imamo Jadransko more,
kopati se morete se do zore.
V Pulu morate Arenu glet iti,
samo ne smete od vodiča vkrej diti.
V Reki imate Rečki karneval,
am vam bo saki rada svoju masku dal.
V Šibeniku pogledajte od Jakova katedralu,
a za suvenir dobite kopiju malu.
Lepo je iti i na Plitvice,
tam ima puno velki slapi i bistrice vodice.
Na prekrasnim slapovima Krke morete sresti
i medvede mrke.
V Slavoniji more nemate,
tu zlatna polja gledite i s pršutom se sladite.
Vukovar je povesni grad i morate ga, zato, posetiti rad.
Za vreme Domovinskog rata, na njega je palo puno
granata, a poginulo bezbroj tata.
Fala im i slava zanavek budi,
postali su hrvatski heroji, slavni ljudi.
Zagreb je naš grad glavni,
a v njemu živi puno Hrvati slavni.
Na kraju i v Ludbreg, centar sveta, dojdite, a dale kam
očete slobodno pojdite!

*Dora Međimurec, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

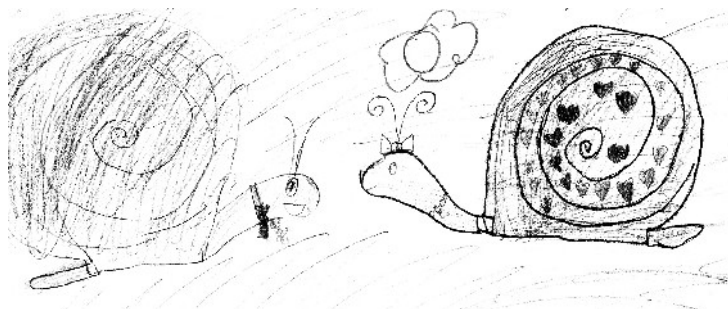
JAGODE

Ve su črlene i dišiju,
a čez zimu spiju.
Na proleće, med zelenim listjem
glavicu porineju i svet glediju.

Si im se veseliju:
i deca, i baka, i mož.
A, bome, če se ne
pobereju na vreme,
i slinavi pož.

Noa Repić, 6. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

Pohvala 2017. godine

KIŠNI DAN

Se počinja tmurno, ružno,
a meni je se to tužno.
Oblaki narečeju,
gožvaju se si, sivi i črni, mali i velki.
Teški je život. Ko da je balada dok dešč curi.
Po drevju šušti, seva i grmi, a v hiži se vrvi.
I jedine une koje so sretne
dok dešč curi so ribice male
jer im se taj dan povečal stan.
Dežd je važen sima
makar blata se posod ima.
Treba i latici cveta
za rast i razvoj, zaprav semu,
i v igri raznjoj i maci maznoj.
Zato sakom živom biču na ovom planetu
dešč treba najviše na svetu!

*Franka Jerbić, 8. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

KUŠLEC

Kak i veter, naglo, dojde.
Ispuni nam den nečim posebnim,
predivnim i nežnim
kak odsjaj sonca v jutarnji rosi.
Dok vidiš oblake bele
kak potuvlu zemlom,
ptičice kak letiju zrokom,
znaš da je se moguče.
Kak zvezde i mesec v noči
tak bo kušlec tebi došel.
Poseban, predivni i mefki,
spunil bo tvoj den
i život ti bo postal lep.
Pamtil se bo zanavek!

*Marta Melnjak, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

LUBAF

Pitam vas lepo...
Kak to more biti,
da ja od nje
baš nikaj nebrem skriti?

Da mi je sam jemput vujti
pred temi njezinimi jočima,
morti bi se vu kojem kotu
naponil ze skritimi močima.

Da mi je sam jemput povedati
onak, zapraf, po pravici,
morti bi se se nekak zravnalo,
onak, kak po špagici.

Da mi je sam jemput čutiti
kak mi šepče stiha, jasno,
morti bi unda i moje srčeško
čulo se malo menje glasno.

Je, al' nemrete vi z njom,
al' bormeš nit' brez nje,
celoga sveta je zmantrala,
sluge smo ji, si i se.

Dok je nega, den za denom
kak megla se pomali vleče,
dok se, pak, za te zmisli
tak te, nekak, kak strela, preseče.

Nikaj se nej ti
srčeke moje bojati,
bode ta lubaf i za te
jemput, za života, štela znati.

*Adrian Detelj, 8. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

2. nagrada 2017. godine

MAJKA

Ona voli tebe dete bez obzira na se.
Voli te makar si neposlušno.
Ljubi te ak si i pono mržnje.
Kori ak točeš drugu decu, njezino si zloto.
Bil odličan, dobar ili loš učenik, njezino si dete!
V njenom srcu nema mesta mržnji i srditosti.
Ima mesta za nežnost, dobrotu i pažnju.
Njeno srce kuca za tebe, dete!
Zna se tvoje probleme i prepozna sako tvoje raspoloženje.
Pozna saki kot tvoje duše, dok vikne i mosti se ruše!

*Dora Medimurec, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

NAJVEKŠA ŽIVOTNA GREŠKA

Dok si v školi, celi den se vučiš,
a dok dobiš kolca, bormeš se i bečiš.
Dojdeš žalosno dimo,
poveriš se mami, a ona spuščene glove posodo pere,
a dok skuži kaj povedaš, po celi den se na tebe dere.
Nebrem ju više poslušati,
odidem v sobu i zamotam se v gunj,
a una nadre v sobu i viče kak mi je razmetana, fuj!
Ve još moram fletno i sobu posprovljati
i za zutra se za školu priprovljati.
Nadam se da nem još jednoga kolca dobila,
mama je obečala da bo me, stvarno, vmorila.
Dojdem v školu, si kričiju,
nemrem više poslušati to norčiju.
Vučitelka dojde, elegantno otpre imenika,
al, navek, pomore dok mi malo zacvika.
Dok pita, ostali moraju joko stiha biti, a ak neju,
nemreju si pod odmorom ni vodu spiti.
Jedinica je isprovljena, negativna rubrika, jezika,
poprovljena.
V poverenju škola nije lefka,
a ko ju je zmislil, to mu je najvekša životna greška.
Jedva čekam da joj dojde kraj.
Hitila bum v kot torbu i po cele dneve bom, lepo, fraj!

*Marta Ivanuša, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

PROLEČE

Na dvoru, na vrtu, na bregu
proleče je svoju roko raširilo.
Cvetje se je se posod rascvetalo
i ftičkeke raspopevalo.
I mene v dobro volu dopelalo.

I v školu mi je lepše iti
čak mi se je lepše i vučiti.
I domaj mami hižu pospravlati.
I baki na vrtu pomagati.

I još nekaj važno da velim:
sred proleča sam i ja rođena,
kaj cvetek sam se rascvela
i navek jako, jako vesela.

Julia Zmišlja, 6. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

PROLEČE

V proleče mej je najlepše.
Sončece lepo se je obasjalo,
osmeh na moje lice doteralo.

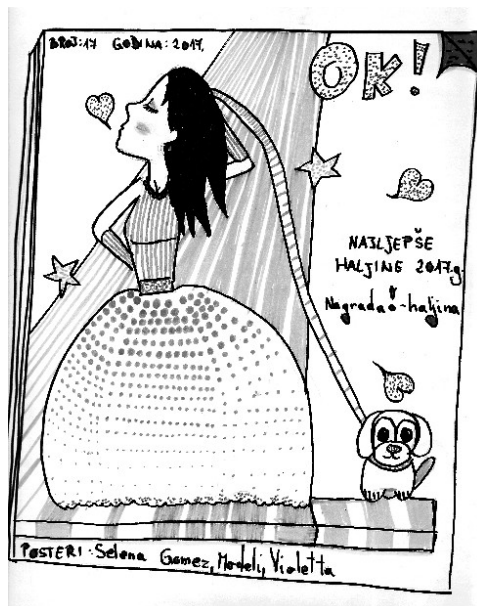
Ideju, ideju lepi dani.
Sonce več v moje oči tuče.
Toplo je, toplo, več prevruče.

Na livadi cveča jega kak vu priči.
V bakinom vrtu jagoda
kak da je nacrtana liči.

Sve je lepo v tom proleču:
sonce, črlene jagode, cvetje...

Kaj da još velim?
Bole da gledim, uživam i mučim.

Lara Štefanec, 6. razred
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.

SAMO TI ZNOŠ

Kolko pot sem bila drugačka od ostalih,
kolko pot sem se bojala v životu,
kolko pot so mi se delali norca...
Dok so me si ostavili v najtežim momentima,
Ti si mati navek bila tu!

Bila si tu, telom i duhom.
Nigdor me nisi skrivala, sramila me se
i navek si me, s posebnim veseljem, sakam pelala.
Borila si se protiv celog sveta
i nisi dola da tvojih pet čeri neko otpela na krivi pot.

Samo ti znoš,
ono, kaj niko drugi ne zna.
Samo ti znoš
da ono kaj me neje vmorilo, ojačalo me,
ojačalo, z tvojom nesebičnom pomoči!

Kolko neprosponih noči...
Kolko toge i boli...
Splatilo se, još malo i odrosla sem!
Navčila sam se hodati, sigurnim korakom,
životnom stezom,
i znam da bum zanavek, zahvaljujući tebi mati,
mela svoje Ja!

*Marija Havaić, 8. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

Pohvala 2017. godine

SNEŠKO

Pogleč ga!
Kak je lepi, posebni!
Ste vidli negda nekaj tak smržnjeno,
a vu vami zbudi najtopleše osečaje?
Trdi je, ledeni, a pok tak medeni...
Navek nam ostone v najlepšim uspomenama.
Beli je i nježni kak osmeh kojeg zmami.
Od silne radosti i zime, dok ga buju delali,
malci i stareši trebaju se ježiti,
al daj Bože da, jeno vreme, ne prestane snežiti!

*Franka Jerbić, 8. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

SOZA

Volim smeh, radost i veselje.
Bežim od toge,
na pameti so mi some lepe žele.
Ščera sem videl dedovo kapu
na stolu v bakini hiži.
Steglo me je oko srca
jer mi je bil od sih najbliži.
Jedna soza mi je šmugnula na joko.
Čez lice je potekla, al me, joko, v srcu spekla.
Bila je tak mala, kak biser svetleča,
a teška kak kamen!

*Matija Kos, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

1. nagrada 2017. godine

PLES VETRA

Vjutro me veter zbudil.
Vudiral je v obloke,
glasno ružil i zvol me!
Otprla sem pomali ulazna vrata, a on je već nadr na pocek.
Fletno mi se naluknul pod spavaču,
tresnul z vratima i preletel kraj mene kak zmotanec.
Vani je curelo kak da babica zlevle z vedrice.
Veter je se bole postal hmoji,
prehitoval je stolce, tegline s cvetjem i
zacafulal sega veša kaj se sušil na štriku.
Ponoreval je!
Trgal latice vočki i rasipoval ih kak da sneg curi.
Spružila sem roko i jedno vlovila.
Tak je bila mefka kak perce.
Veter ju je, pomali, v ritmu valcera spustil na zemlu.
Na kraju dneva se smeril skupa z deždom,
odišel spat kak i celo selo!

*Marta Ivanuša 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

VUČITI SE, NIGDAR, NE SMEŠ STATI

Dok pišeš ispita, moraš se znati,
 a vučiti se, nigdar, nesmeš stati.
 Moraš znati kulko je glagoli v rečenici,
 a ak nekaj ne razmeš,
 to se imaš vu vežbenici.
 Moraš znati kolko je devet plus devet,
 a v zadatku zračunati i kolko kil ima krevet.
 Kulko na Zemli ima vode
 i zakaj na jug ideju rode.
 Moraš znati kulko prije je živel pračovek neki
 i zakaj se životinje plašiju čoveki.
 Moraš znati ko je političar v Hrvatski bil
 i jel si je morti negda v krčmi spil.
 Moraš znati kaj znači hi,
 a ak se nečeš zblamirati,
 moraš reći bye.
 Na tjelesnome moraš bežati,
 i zvezdu delati.
 Moraš znati ko je Isusa izneveril,
 a ko mu se najviše poveril.
 Zakaj dežd neče stati,
 i zakaj stareši očeju samo spati.
 Se to moraš znati i vučiti se, nigdar, nesmeš stati!

*Marta Ivanuša, 6. razred, OŠ Ludbreg
 Voditeljica: Ljudmila Kladić, prof.*

Pohvala 2017. godine

ČRLENI MAK

Vozim se z biciklom,
po cesti gledim,
a moj pogled stalno mami
cvetek nežni, črleni.

Prelepi je. Moram stati,
izbliza bolje pogledati.
Latice mefke veter mu njiše,
on se ne brani, cvete još više.

Ne bereju ga ljudi često,
kratko cvete, ne diši,
al' je žitu, zemli našoj
mak ukras najlepši.

*Tonka Šoša, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.*

OSMEH

Osmeh mali
grel je moje srce malo
zimo celo.

Na proleče
rekel bom se
kaj mi na srcu je.

Leto je,
a jo još čkomim.

Morti na jesen se velim!

*Lovro Jantol, 6. razred, OŠ Ludbreg
Voditeljica: Nataša Sedlar, prof.*

3. nagrada 2017. godine

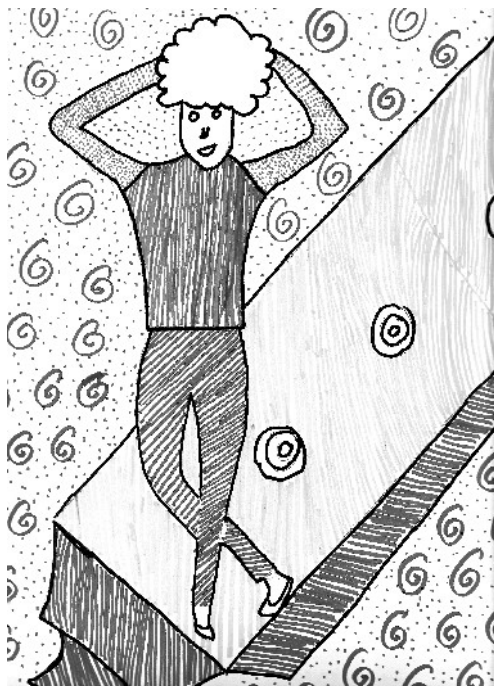
VUKOVAR

Z oblaki gledimo kak ljudi ideju čez pole
i spuščaju se prek brega.
I ideju pomali...
Čez zrelo klasje,
steza se več vijuga,
prek zlotnoga pola,
prepletena je tišina doga.
I dale uni ideju...
Ideju z sih strani,
A si znomo kam.
Zišli so se pri tornju.
Tenki so još tam.
Dok se zvono za mešu oglasi,
spravimo plahe duše.
V klecalu se stisnemo da nam veter ne puše.
Počelo je.
Ideju tenki, avioni, bombe letiju,
granate curiju!
Ljudi bežiju, deca bečiju,
Ognji goriju!
Črleni maki žmiriju.
Mer. Tišina...
Gotovo je.
Hiže, bolnice, vulice, dece,
ničega više ni.
Jad, toga i črnina.
Dvajstipet let posle,
zlo nemreju sprati niti najvekši deždi.
Još navek postiha se diše

i prosi za duše.
Vu Vukovaru,
heroju gradu,
nekaj lepoga čuči.
Ali narod o tem večno muči.

*Anita Petrić, 2.a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

2. nagrada 2017. godine

V SAMOČI

Sediš za stolom, toga ti srce stišče.

Zadnji plam na sveči samo da
ne vgasne.

Vura na zidu z sakim časom
se je glasnejša.

Čujem šepče mi:

Vreme ide, zdigni se!

Izajdi iz svoje samoče, prošeei.

Nej biti zarobljen črnim mislima
sveta ovoga.

Nej se bojati zutra.

Izajdi!

Oseti miris beloga jutra i pokošene trove,

Lagani vetrek tak lepo popuhovle

i draga pospanu dušu.

Čuj pesmicu ftičeka,

zmisli se tople reči,

zagrljaja,

roke.

Oseti da postojiš,

ti si zvezda na nebu,

za nekoga posebna.

Ne poklekni duhom!

Idi dale po potu kod te ljubav pelja!

*Tamara Matulić, 3. e, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

SONCE

Po zroko letiju dvo mali ftiči.

Mama je rekla:

Došli su lastaviči.

Dok uni dojdu tu, vu naš kraj,
protuletje počne, zimi je kraj.

Letiju nisko, vu nas glediju
kak da nam pozdrave tople deliju.

A da jih v jesen vidiš na žici,
misliš si ko to kriči,
ko im šepne da z doma treba iti
i gda nazaj prijeti?

Daleki su poti vu topli kraj
i čudaj se njih ne vrne nazaj.
Zoto je sreča videti ftiča,
dragog, malog lastaviča.

*Ana Majić, 3.a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

Pohvala 2017. godine

MOLITVA

Nezgovorene reči visiju v zraku,
vapiju za sozo v mrklem mraku.
Nestala su sećanja, zbrisal jih je vihor.

Molitva kak žar na vusnicama
postiha je potekla.
Zadnji stih z zvezdicama
slane kaplice spratile su.

Vu srcu ostala je zanavek skrta
tiha molitva koja čudaj rani leči.
Kak svetlo v kmici najslajše reči
utjehu sozi v srcu nosiju.

Molitva kak žar na vusnicama,
z anđelima, postiha
je ftihnula.

*Vjekoslava Petrić, 2.a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

Pohvala 2017. godine

SRCEM ZA ZAVIČAJEM

V suton dok se zaspi, v srcu čežnja
vleče za rodnom grudom.

Pesma zavičaja v mislima stane,
teški kamen na srce opane.

Saki del mojega kraja mene zove,
za menom viče.

Obrnuti se ne smem jer toga okove
teške na mene hiče.

Slana kaplica niz obraz curi,
gorki okus vu srcu gori.

Uspavanku malu za fenjeri
zavičaj piše,
toga se topi.

Vu duši navek nosim te,
nigdar te zabila ne bum.

Kak najlepša senja navek ostaje
te moj kajkavski kraj.

*Vjekoslava Petrić, 2. a, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

Pohvala 2017. godine

MOK

Den je, a sonca nega.
Megla se zdiže, z jezera se vleče toga.
Seča na bol v srcu.
Som si
i osečaš samo samoču.
Hmoknul je život okoli tebe.

Tišinu splaši drftanje tela.
Zemeš kamenčka v roku i hitiš ga v jezero,
prosiš da bi potonul skupa z tvojom žalosti.

Obide te jeza koja se z zimom zbija bliže.
Pomali zapreš oči,
slutiš trnovoga pota z životnim mokama,
posipanoga cvetjem pobeđe.
I zdenoga dežđa nezahvalnosti.
I vetreka koji ti vleče osmeha.
I sevra kak ruši sveta kojega letima zidaš.

I otpiraš oči, ali ne samo oči,
nego i reku sozi koja teče i teče,
polefko i žmefko.

Oblaki zakrivaju sonce z nepravdom
i betegom koj v obitelji pošilja poklone mržnje.

Ali ufanje v srcu obasjava zemlu,
davle duši svetost oprošćenja.

Pot do sega pun je trni.
Pot do svetlosti, ljubavi, sreče, obitelji, pa i do Boga.
Ali more se prejeti ako ga podeliš z nekom,
z rođakom, prijateljom
ili neznancom
koj v očima ima uno nekaj kaj i ti.

*Monika Benčić, 3. c, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Jasminka Vugrinec, prof.*

1. nagrada 2017. godine

KRIK ČKOMINE

Živa smrt kaj z ponora se zdiže
kak vino čez suho listje kliže.
Veter pospani miris leta nosi,
toplina vu duši zimi prkosi.

Luč kmična z oka suznoga se rivle,
Kaj se to za tvojem životom skrivle?
Hmorjeno je ime, srce tožno toče,
Dušu kak krik razbije črknja sreče
dok se čkomina stiha vleče.

*Lea Kramar, 3.e, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Đina Bobetić, prof.*

3. nagrada 2017. godine

ČRLENA RUŽA V SENCI SEDOGA HRASTA BOŽI HLASTECU

Mlode breze z listjem se štimaju,
velkim korakima v novi den kak v staru noč ideju.

Okoli mene, kmica me je obrasla.
Dogi pot zgledi kak zaledena tišina,
pelja me do ruže koja se začrlenila
v sencu staroga hrasta.

Se težeše je iti sam
dok mi grane kitiju vence za tuđe valcere.
V črnini vrišči srce moje,
za sakim voglom skrivečki se plače.

Reka bi štela nahraniti suhu zemlu,
ali samo togu razlevle
kak mrtvo more na otprtu ranu.

Umorne nečije oči dale su ji suze
Da bi kak v glajži za hrptom
snagu beloga hrasta pokazala.

Brazde su mu gliboke, ali zacelene.
Žuljne roke zdiže do vedroga neba
kak da prosi da se šuma ne bi više sekla,
kak da prosi da bi breze imele doma.

Z njegovoga dlana v ledenu zemlu
črlena ruža se zasadila.

Pred vetrom koji ju vleče na stran,
od korena sedoga hrasta odbija biti ftrgnjena.

Če ju zemeš...
roke bodo ti žuljne
i krvave od trnja,
ali nad meglu toge bodo te zdigle
i vodile do reči tople, domače.

Reč domača se strgane pelja
v zatišje mudroga hrasta.

Fala ti za členu ružu
koju si zasadil gliboko v naše duše.

*Romana Horvat i Monika Benčić, 3. c, Srednja škola Ludbreg
Voditeljica: Jasminka Vugrinec, prof.*

Ilustracija na naslovnici

Rosana Turek, 5. d

Crteži

str. 7 - Dora Medimurec, 6. c

str. 12 - Kevin Bogdan, 2. b

str. 26 - Dominik Povijač, 2. b

str. 28 - Ivan Zdelar, 6. c

str. 31 - Valentina Zlatar, 8. c

str. 33 - Vinko Bohnec, 8. c

str. 37 - Ivan Matijević, 5. b

str. 40 - Filip Martinković, 8. c

str. 42 - Anja Kelemen, 5. c

str. 47 - Janušić Lovro, 2. d

str. 48 - Josipa Nakić, 5. b

str. 50 - Iva Gojenja i Ellen Marie Skupnjak, 2. b

str. 54 - Ivona Šmitlehner, 5. c

str. 59 - Marta Melnjak, 6. c

str. 68 - Luka Kolak, 6. c

Tisak

Printex, Čakovec

Grafička obrada

AVIEM

Naklada

300

Biblioteka
"POD ŠKRLAKOM"

ISBN 978-953-95247-9-9

9 789539 524799